

noctialibus sine Latitudine. Neque hoc silenrio prætereundum, alias Aquarum partes magis vi luminis & radiorum corporis Lunaris adfici, quam alias; vel ob rectitudinem radiorum, vel vim quandam aliam occultiorum. Quin & alia efficacia radios suos in Aquas demittit Luna, si Septentrionalis: alia, si meridionalis: hic enim Accessus auget in Littoribus Meridianis: ibi in Septentrionalibus. Cæterum Æstus marini aliis aliisque locis manifestiores, obscurioresque aut pene nulli sunt. Nam ut de nostro hoc Germanico Mari nonnihil dicamus. Certum est Æstus in eo vix ullos percipi, nisi quantum ventis concitatum nunc in hanc, nunc in illam partem undabundum rapitur: Coraque flante altius aliquando intumescit, neque usquam latius dominatur Mare, multum fluminū huc atque illuc ferens, nec littore tenus accrescit aut resorbetur, sed influit penitus atque ambit. Cumque Hispanicus Atlanticusque Oceanus profunditatis pene sit imperforabilis, ita ut demissa bolis ad CCC aut CCC aut Orgyas necdum fundum pertingat: Germanicus tamen plerisque locis LX tantum cubitis depressus esse compertus est, aut vix usquam centum cubitorum altitudinem excedere, præterquam Norwegicis Littoribus nonnullis, ita in immensum abruptis profundisque, ut impervestigabilis censeantur profunditatibus. Insuper & hoc memorandum, quod, quum reliqua Maria pene omnia aquis constant amarissimis ac salissimis, hoc nostrum Mare dulcibus potuque; haud omnino insuavis undis conflatur: idque ob divitem maximorum fluminum è Sarmaticis Montibus influxum; quodque Soliis locis imbecillior videatur, quam ut id quod limpidius leviusque est aqueæ substantiæ, elevare queat: quam causam nonnulli adferunt præcipuam salsetudinis in Mari. Quæ si sufficeret satisque esset idonea, *Amalchium* quoque & *Chronium mare* salsetudinis experte foret, cuius contrariū contingit. Quare liquefactæ nives potius, dictique Fluvii è Sarmaticis Montibus profuentes, id Mare dulce limpidumque reddunt. Vnde illud quoque emergit, cur facilius reliqua maria onerarias naves ponderibus maximis onustas sustineant, quam id de quo agimus. Solent quippe salsa Maria plus oneris ferre ob aquæ crassiorem substantiam: tenuitas siquidem levissimis ponderibus pervia est. Natatio quoque in hoc Mari facilius, quam in cæteris, Nauseam tamen navigantibus contingere solitam, vomitumque exitat majorem, ob vehementiores motus, quibus modo ad æthera usque attolli, modo in imum usque infernū deprimi videtur. Varias hoc Mare pro locorum varietate sortitur appellationes. Dicitur enim *Oceanus Germanicus* a vicina quam alluit Germania: & a Gallico Britannicoque qui Occidentalis est in Orientem Sarmatiam usque porrigitur. Dicitur & *Mare Septentrionale*, *Arcticum*, *Cimbrium*, *Balthicum*, *Codanium*, *Suevicum*, *Vandalicum*, *Scythicum*, *Sarmaticum* &c. Atque hæc de Mari pro hujus loci angustia paucis sint dicta. Non desunt Germaniæ Montes, inter quos nominatissimi sunt: *Rolbergus*, *Mons Isidis*, *Melibocus*, *Penifer*, *Hessus*, *Ostbergus*, *Sennus*, *Suevus*, *Pavonis*, *Rheticus*, *Sprulius*, *Vocetius*, *Vosagus*. Sunt & Silvæ plurimæ, longe autem maxima *Hercynia*. *Silva Hercynia* optimi & maximi quique autores cum Latini, tum græci meminere: Pomponius Mela qui eadem ferre cum Cæsare differit. Strabo lib. VI I aliquantum diversa: Plinius item multis in locis. Ejus cum sint haud dubie lata cornua, & varii tractus, ipsa tamen intra Germaniam, quod ac Occasum & Meridiem attingit, continetur. Ideoque Arduennam Silvam ut illius partem neutiquam adnumeraverim, inquit Glaucianus, quod quidam nostra ætate temere fecere. Cæsar lib. VI Com. de bello Gallico scribit LX dierum spacio extendi; secundum

Aliando.

Montes.
Silva.